

Allerzielen – Hoe dierbaren in ons doorleven

De avond valt... Door het gebladerte zie ik een lichtje flikkeren in de schemerwind. Zodra ik er naartoe loop zie ik een schaduw opdoemen. Gehurkt bij een graf op het achterste gedeelte van het kerkhof. Diep in gedachten verzonken staat hij op. Zodra hij mij ziet verontschuldigd hij zich. Hij is op zoek naar zijn tante, maar is bang dat ze er niet meer ligt. Een warme jeugdherinnering komt in hem boven. Hoe ze altijd uit het keukenraam stond te kijken en hem opwachtte met chocolademelk. Iets wat hij thuis nooit kreeg. Een lach verschijnt op zijn gezicht. Na wat speurwerk vinden we alsnog haar graf. Opgelucht hoor ik hem zeggen: "Gelukkig... ze is er nog". Samen steken we een kaarsje aan bij haar graf.

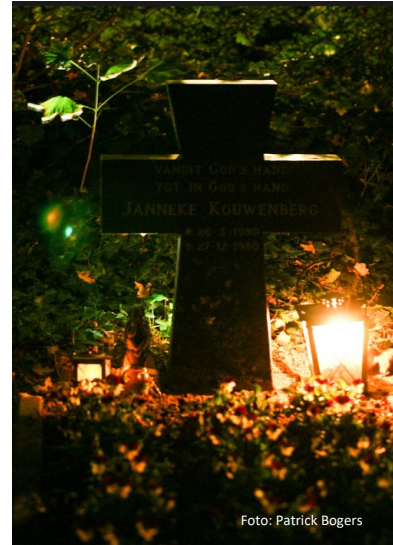

Foto: Patrick Bogers

Foto: Patrick Bogers

Dan zie ik in mijn ooghoek een ander licht ontwaken. Dit keer heeft het een rode kleur. Mijn aandacht wordt er naar toe getrokken. Naarmate ik dichterbij kom zie ik een graf met een bolchrysanthe. Een waxinelichtje in een rood glaasje verlicht de naam op de grafsteen. Ik vraag de vader en zijn 2 zoons wat hen hier heeft gebracht. De jongste verteld me dat hier zijn overgrootvader ligt. Hij wijst naar de naam op de steen en zegt: "zo heet ik ook". Ze hadden gehoord van de traditie om met Allerzielen kaarsjes aan te steken op het kerkhof. Dat je dit doet bij mensen die nog steeds erg veel voor je betekenen. De vader van de 2 jongens begint te vertellen over hun opa. De jongens luisteren aandachtig naar de verhalen die volgen. Ik zie een traan, hoor een lach en voel de warmte.

Het is niet bij toeval dat ik hier vanavond ben. Net als vele anderen kom ik licht brengen op het kerkhof. Bij de ingang bied ik bezoekers een kaars aan. Ze vinden het mooi dat er aandacht is voor deze mooie traditie. Ze nemen het licht in ontvangst en brengen het naar iemand die het in hun ogen verdient om bij stil te staan.

Foto: Patrick Bogers

Er hangt een bijzondere sfeer. Deze avond voelt het alsof leven en dood wat dichterbij elkaar liggen dan normaal. Een dame zag bij toeval de inmiddels vele lichtjes op het kerkhof toen ze voorbij liep. Nieuwsgierig geworden kwam ze het kerkhof oplopen. Ze vraagt me wat er gebeurt en waarvoor dit is. Ik geef haar een kaarslicht en vertel haar wat Allerzielen is en waarom er dan kaarsjes worden ontstoken. Ze vindt dit een mooie, liefdevolle gedachte. Terwijl ze het kerkhof verder oploopt zie ik haar schaduw kleiner worden in de warme gloed van haar kaars. Even later komt ze terug en blijft stil bij mij staan. Ze lijkt overdonderd te zijn. Ze had de kaars bij iemand weggezet die ze niet kende. Op het moment dat ze dit deed werd ze overspoeld door allerlei gedachten en herinneringen. Dit jaar was zwaar geweest vol confrontaties met verlies en verdriet. Ze verloor haar beste vriendin.

Foto: Patrick Bogers

Foto: Patrick Bogers

Vreemd genoeg kwam dit alles in haar naar boven stromen. Ze werd ze overmand door vloeiende tranen die stilletjes over haar wangen liepen. Ze had het gevoel dat haar vriendin mee het kerkhof op was gelopen. In gedachten hoorde ze haar stem weer en haar lach.

Ze had niet verwacht dat het aansteken van een kaars zoveel los kon maken. Ze vond een verloren vriendin terug en verliet het kerkhof met nieuwe hoop en hernieuwde kracht. Ze had dit niet verwacht, gaf ze toe, maar was zo blij dat ze dit had gedaan en dat dit was gebeurt.

Zo vindt elke bezoeker weer iets anders terug op het kerkhof.

Verdriet, liefde, rust, hoop, gemis, kracht, raad, bezinning. Zij zijn allemaal te vinden op het kerkhof.

Je ziet ze terug in een verhaal, een lichtje, een schaduw, een stem, een foto, een lach en een traan.

Benieuwd naar wat jij terug gaat vinden op het oude kerkhof in Bavel?

Je bent altijd van harte welkom om hier te gedenken en tot bezinning te komen.

De hoofdboort is dagelijks geopend tot een half uur na zonsondergang. Mocht je de boort gesloten aantreffen dan mag je altijd langs de zijkant van Bastiaansen mode lopen naar de achterzijde van het kerkhof. Deze boort staat ook altijd open.

Foto: Lenneke Wouters

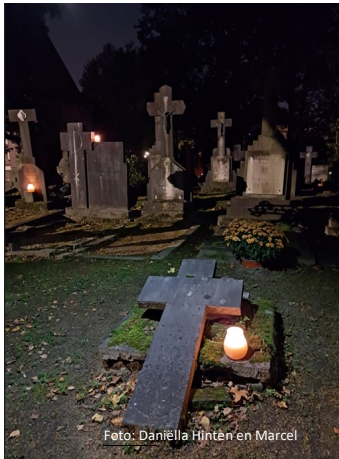

Foto: Daniëlla Hinten en Marcel

Naast alle bezoekers en fotografen wil ik ook onze vrijwilligers bedanken die zich ervoor ingezet hebben dat er deze avond zoveel kaarsjes ontstoken konden worden. Iedereen bedankt voor het extra licht, het praatje, het verhaal en de warmte.

Daar op aansluitend wil ik mijn oude vriend Mike Beekers enorm bedanken. De meesten zullen hem kennen van de Bredase Kaarsenfabriek. Zonder hem zouden we niet in staat zijn geweest om zoveel licht te kunnen brengen op het kerkhof. Hij heeft ons enorm geholpen door kaarsen en lampjes beschikbaar te stellen. Mocht je Mike dus zien, bedank hem dan nog eens een keer.

We hopen elk jaar op meer bezoekers die deze traditie in ere willen houden. Door een kaarsje aan te steken bij het graf van een dierbare maar ook bij een onbekende geef je dierbaren de kans om in je hart door te leven door aan ze te denken en van ze te blijven houden

Hopelijk ben jij er volgend jaar ook bij als we weer licht brengen op het kerkhof van Bavel. We willen je dan vragen om zelf ook een windlicht mee te nemen.

Uiteraard mag je elke dag dat je wilt een kaarsje aansteken voor iemand die je mist. Graag zelfs

Met warme groet

Erwin Leppens

Foto: Patrick Bogers